

خطرات احتمالی خشکیدگی تالاب شادگان

و شناسایی مناطق تحت تاثیر ناشی از گردوغبار آن

فاطمه درگاهیان^۱; استادیار موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

محمد خسروشاهی؛ دانشیار موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

سکینه لطفی نسب اصل؛ استادیار موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

درباره پژوهش: ۱۴۰۰/۰۷/۱۸

پذیرش نهایی: ۱۳۹۹/۰۷/۱۴

چکیده

تالاب شادگان در منتهی‌الیه حوضه آبخیز جراحی واقع شده است. این تالاب بعنوان یکی از تالاب‌های مهم بین‌المللی ثبت شده در کنوانسیون رامسر بوده که هم‌اکنون در معرض تغییرات اکولوژیکی بوده و همچنان در لیست قرمز فهرست مونتزا رامسر قرار دارد. در این مطالعه براساس بالاترین خط تصاویر آب در طول یک دوره آماری ۳۰ ساله (۱۹۸۸-۲۰۱۷)، با استفاده از تصاویر ماهواره لندست براساس پربارش‌ترین سال و ماه مرز بخش شیرین آب تالاب تعیین گردید. تغییرات مساحت خشکیده تالاب از طریق داده‌های ماهواره‌ای لندست TM و ETM+ و OLI سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۷ در محدوده زمانی خردآدمه استخراج شد. سه مرحله پیش‌پردازش، پردازش و پس‌پردازش بر روی تصاویر در نرم‌افزار ENVE انجام و از طبقه‌بندی نظارت شده به روش ماشین بردار پشتیبان (SVM۲) استفاده و تصاویر در سه کلاس آب، پوشش گیاهی و بدون پوشش یا خاک طبقه‌بندی شد. از طرفی دقت طبقه‌بندی برای تصاویر با استفاده از دو شاخص، دقت کلی و کاپا محاسبه شد. برای محاسبه مساحت خشکیده تالاب تغییرات طبقه‌بندی بدون پوشش محاسبه و روند تغییرات آن ترسیم و تحلیل شد. مهمترین شهرهای اطراف تالاب شادگان که در صورت خشکیدگی تالاب ممکن است به علت نزدیکی و هم‌جواری بیشترین تاثیرپذیری را از گردوغبارهای تالابی داشته باشند، شناسایی شدند. به منظور مطالعه نقش خشکیدگی تالاب شادگان در گردوغبار مناطق اطراف از تهیه و ترسیم گلگبارهای فصلی و سالانه استفاده شد. برای تهیه گلگبارها از داده‌های مربوط به سمت و سرعت بادهای همرا با غبار استفاده شده است. سپس با استفاده از نرم‌افزار WR-PLOT علاوه بر گلگبار کلی بلندمدت سالانه، توزیع فصلی سمت و سرعت رخدادها استخراج و گلگبار مربوط به هر فصل ترسیم و تجزیه و تحلیل شد و مناطقی که در فصول مختلف سال تحت تاثیر خشکیدگی بخش‌های مختلف تالاب است و از گردوغبارهای تالابی اثرپذیری بیشتری دارند شناسایی شد. نتایج نشان داد مساحت سطح خشکیده تالاب روند افزایشی داشته و با توجه به مساحت ۱۶۴ هزار هکتاری بخش آب شیرین تالاب در طول سری زمانی ۳۰ ساله، ۲۲۹۶۰ هکتار بر مساحت خشکیده تالاب بعنوان منشاء ریزگرد تالابی افزوده شده است. در صورت افزایش مساحت خشکیده تالاب به علت عدم رعایت حقابه طبیعی و یا رخداد خشکسالی‌های پی‌درپی نه تنها شهرهای اطراف تالاب بلکه تا مسافت زیادی سایر شهرهای استان خوزستان و استان‌های هم‌جوار از گردوغبار تالاب شادگان متأثر خواهند شد.

واژه‌های کلیدی: کانون گردوغبار، گلگبار، سمت و سرعت باد، تالاب شادگان، حقابه تالاب

مقدمه

تالاب بین‌المللی شادگان یکی از تالاب‌های بزرگ کشور است که در مرداد ۱۹۷۶ در فهرست تالاب‌های بین‌المللی کنوانسیون رامسر قرار گرفت. این تالاب به سبب تنوع زیستی بسیار بالا و عملکردهای متنوع از قبیل کنترل سیلاب، تعدیل هوا، کنترل فرسایش خاک، زیستگاه گیاهان و جانوران متنوع و تامین‌کننده معیشت بخشی از جوامع انسانی از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است و از جنبه‌های گوناگون مورد مطالعه پژوهشگران بوده است. یکی از مهمترین کارکردهای تالاب بر طبق یافته‌های تحقیق حاضر نقش مهم تالاب شادگان در جلوگیری از تولید و کنترل ریزگرد می‌باشد. ویژگی‌های آبی سیستم تالاب و رطوبت بالا می‌تواند به عنوان یکی دیگر از ارزش‌های تالاب‌ها دیده شود و یکی از راه حل‌های مشکل ریزگردها باشد (Son and Kim, ۲۰۲۰). گرد و غبار می‌تواند به سایر مناطق منتقل شود، به سلامت انسان آسیب برساند و بر آب و هوای جهانی تأثیر بگذارد (Guan, et al., ۲۰۱۷). خاورمیانه و غرب چین به عنوان منطقه خیزش گرد و غبار شناسایی شده است (Jin and Wang, ۲۰۱۷). تنوع گرد و غبار گذشته، که در بایگانی‌های پوسته دیرینه زمین به طور طبیعی حک شده است، فرصتی بی‌نظیر را برای بازسازی چرخه گرد و غبار جهانی فراهم می‌کند که به طور احتمالی شامل تغییرات آینده در پاسخ به تغییرات آب و هوای پوشش زمین و تغییر کاربری زمین می‌شود (Albani and Mahowald, ۲۰۱۹). گرد و غبار بودجه جهانی انرژی را مستقیماً از طریق برهم کنش با اشعه خورشید و به طور غیر مستقیماً از طریق تأثیر آن بر فرآیندهای تشکیل ابر و بارش تنظیم می‌کند (Schepanski, ۲۰۱۸). تغییرات فعالیت گرد و غبار در ایالات متحده در دهه اخیر تا حد زیادی با تغییرات میزان بارش و سرعت وزش بادهای سطحی همراه بوده است (Pu and Ginoux, ۲۰۱۷). مطالعه منابع انتشار فعلی گرد و غبار و پیش‌بینی آینده آنها در جنوب غربی ایران با استفاده از داده‌های اقلیمی و مدل‌های آماری در نرم‌افزار مکسنست با استفاده از سناریوهای ۴.۵ و ۲.۶، نشان داد مناطق مستعد انتشار گرد و غبار در آینده افزایش می‌یابد (Lababpour, ۲۰۲۰). طوفان‌های گرد و غبار نقش مهمی در تبادل انرژی سیستم زمین دارند و ذرات، آلیندها و مواد بیولوژیکی را برای مسافت‌های طولانی در جهت باد منتقل می‌کنند. هر چند آنها در برخی از نقاط جهان با فرکانس بیشتر رخ می‌دهند، و برخی پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که این امر در پاسخ به افزایش فشار کاربری اراضی و کاهش رطوبت خاک ناشی از تغییرات آب و هوای ادامه خواهد یافت (Goudie, ۲۰۲۰). حوادث شدید گرد و غبار غالباً در مناطق خشک رخ داده است خاورمیانه یکی از مناطقی است که تحت تأثیر طوفان‌های شدید گرد و غبار قرار دارد (Li, ۲۰۲۰). فعالیت گرد و غبار در خاورمیانه به دلایل زیادی از جمله تغییرات آب و هوایی، خشکسالی و راهبردهای مدیریت آب ضعیف در سال‌های اخیر شدت یافته است (Hamidi, ۲۰۲۰).

امروزه تالاب‌ها به عنوان یکی از منابع تولید و خاستگاه گرد و غبار شناخته شده‌اند. تالاب‌های داخلی بویژه آنها یکی که در منتهی‌الیه خروجی جریانات حوضه‌های آبخیز داخلی هستند محل تجمع رسوبات ریزدانه ورودی انتقالی توسط جریانات آب هستند. تالاب‌ها در صورت خشکیده شدن با توجه به موقعیت قرارگیری شان نسبت به مسیر عبور جریانات جوی می‌توانند به عنوان منابع گرد و غبار ایفای نقش نمایند. شناسایی منابع و کانون‌های گرد و غبار داخلی در استان خوزستان نشان داد که علاوه بر مراتع تخریب شده، زمین‌های کشاورزی دیم رها شده، اراضی بدون پوشش، تالاب‌ها و آبگیرهای خشک شده نیز به عنوان یکی از منابع گرد و غبار شناسایی شدند (حیدریان و همکاران، ۱۳۹۶). بررسی منابع تولید گرد و غبار در حوزه آبخیز میقان نشان داد قسمت مرکزی تالاب و اطراف آن بالاترین پتانسیل را برای تولید گرد و غبار در منطقه دارند (Foladi, et al, ۲۰۱۹). چندین عامل از جمله تبخیر زیاد، بهره‌برداری بیش از حد از آبهای

زیرزمینی، سدسازی در رودخانه‌های تغذیه کننده تالاب، و اثر خشکسالی و تغییرات آب و هوایی باعث خشک شدن تالاب جازم‌وریان و تبدیل آن به یکی از منابع اصلی تولید گرد و غبار در جنوب شرقی ایران شده است (Nasab and Rahnama, ۲۰۲۰). بررسی پایش تغییرات رطوبت خاک در تالاب هورالعظیم و ارتباط آن با طوفان‌های گرد و غبار در جنوب غرب ایران نشان داد کاهش رطوبت خاک و کاهش تراکم پوشش گیاهی در تالاب هورالعظیم منجر به فراوانی رخداد طوفان‌های گرد و غبار شده است (صدقت و نظری‌پور، ۱۳۹۹). از طرفی در بررسی مخاطرات زیستمحیطی خشک شدن مخازن چهارم و پنجم تالاب هورالعظیم به منظور توسعه میدان نفتی آزادگان با استفاده از روش تاپسیس ایجاد کانون گرد و غبار به عنوان مهمترین مخاطره شناسایی شد (سعیدی و دشتی، ۱۳۹۶). بررسی برخاستگاه و ژئوشیمی ریزگردهای استان خوزستان در مطالعه طوفان ریزگرد بهمن ۱۳۹۳ نشان داد رسوبات ریزدانه تالاب‌های خشک شده داخلی هم وجود داشته است (لک و غریب‌رضا، ۱۳۹۴). آنالیز بافت ریزگردهای شهر اهواز به روش پرتو ایکس و رابطه تشديد اين طوفان‌ها با تخریب تالاب هورالعظیم نشان داد که کانی ریزگردهای اهواز با نمونه خاک‌های بستر تالاب هورالعظیم، مشابه بوده و منشا این ریزگردها، تالابی است (کردوانی و قربانیان، ۱۳۹۳). مطالعه ترکیب و خاستگاه غبارهای با منشا خارجی در استان خوزستان که با هدف منشایابی انجام شده بود، تالاب‌ها و زمین‌های خشک شده جنوب عراق (بین‌النهرین) را بعنوان یکی از منابع گردوغبار معرفی کرده است (درویشی خاتون آبادی و همکاران، ۱۳۹۶). بررسی ارتباط بین رخداد گردوغبارهای جنوب و جنوب غرب ایران و وقایع خشکسالی در عراق نشان داد که خشک شدن چشمگیر تالاب‌های عراق به افزایش حوادث گرد و غبار در جنوب و جنوب غرب ایران کمک کرده است (Javadian, et al., ۲۰۱۹). تعیین حساسیت رسوبات دریاچه مهارلو به فرسایش بادی و جهت حرکت گردوغبار حاصل از آن نشان داد با توجه به درصد فراوانی ذرات تشکیل دهنده رسوبات دریاچه مهارلو و حساسیت زیاد آنها به فرسایش بادی، این معضل در آینده نزدیک متوجه شهرهای استان فارس و حتی استان‌های اطراف نیز خواهد شد (مصباح و همکاران، ۱۳۹۷). شبیه‌سازی طوفان ماسه و ریزگرد شدید منطقه سیستان برای تاریخ ۳۱ می و ۱ ژوئن سال ۲۰۱۱ نشان داد که منطقه سیستان بخصوص بستر خشک تالاب هامون واقع در شرق ایران، چشممه اصلی طوفان ماسه و ریزگرد بوده است (کارگرو همکاران، ۱۳۹۵). ایرانمنش و همکاران (۱۳۸۴)، در بررسی خود بر روی منشا برداشت ذرات گرد و غبار منطقه سیستان، نشان دادند که اصلی‌ترین منطقه برداشت ذرات گرد و غبار بر روی دریاچه هامون صابوری قرار دارد در همین راستا (Abbasi et al., ۲۰۱۶) در بررسی‌های جدید خود نتیجه گرفتند که به رغم مطالعات قبلی اصلی‌ترین منطقه برداشت ذرات گرد و غبار در منطقه سیستان نه هامون صابوری بلکه دریاچه بارینکک می‌باشد.

آخرًا تغییرات اقلیمی و تغییر کاربری زمین به تالاب‌ها آسیب رسانده و باعث شده ارزش‌های خود را به عنوان زیستگاه حیات وحش و ارائه دهنده خدمات انسانی کاهش دهنده است (Middleton, ۲۰۱۷). تغییر کاربری زمین یکی از عوامل اصلی در از دست دادن نقش خدمات اکوسیستم تالاب است (Zorrilla-Miras, et al, ۲۰۱۴). تغییر در فراوانی و میزان آبگیری دریاچه‌ها و تالاب‌ها منجر به افزایش قابل توجهی در افزایش فعالیت‌های طوفان گرد و غبار در مقیاس فصلی و سالانه شده است (Baddock et al., ۲۰۰۹).

افزایش چشمگیر گرد و غبار در بخش‌های شرقی تالاب شادگان و هورالعظیم حاکی از مدیریت ناپایدار منابع آبی و خشکیدگی تالاب‌ها در منطقه می‌باشد (اصغری بوده و همکاران، ۱۳۹۴). تالاب شادگان از سمت شمال توسط کانون گردوغبار جنوب و جنوب شرق اهواز با مساحت ۱۸۵۰.۴۳.۳ هکتار و از سمت غرب با کانون جنوب هورالعظیم و شمال خرمشهر

با مساحت ۲۵۸۹۱۶.۴ هکتار از سمت شرق به کانون گردوغبار ماهشهر – امیدیه هندیجان با مساحت ۲۵۴۶۵۴.۴ محدود شده است (عباسی و همکاران ۱۳۹۸). تالاب شادگان از جمله تالاب‌های کنوانسیون رامسر است که در دهه اخیر مساحت زیادی از آن خشک و به کانون گردوغبار تبدیل شده است. در این تحقیق به این مهم پرداخته می‌شود که در صورت خشکیدگی تالاب شادگان، چه مناطقی در چه فصولی با توجه به جریانات جوی بیشتر تحت تاثیر گردوغبار قرار می‌گیرند.

داده‌ها و روش کار

(الف) منطقه مورد مطالعه

تالاب شادگان یکی از محدود تالاب‌هایی است که در فهرست میراث طبیعی یونسکو قرار دارد و دارای ارزشی جهانی می‌باشد. مجموعه تالاب شادگان از چهار بخش تشکیل شده است. بخش آب شیرین تالاب در پایین‌دست حوضه رودخانه جراحی از ۴۸ درجه و ۱۷ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۵۰ دقیقه و ۳۰ درجه و ۱۷ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۵۸ دقیقه در استان خوزستان در بین شهرهای اهواز آبادان و ماهشهر قرار دارد (شکل ۱).

شکل ۱. موقعیت تالاب شادگان در بین حوضه‌های آبخیز درجه ۲ کشور

(ب) روش کار

وسعت تالاب شادگان در حدود ۵۳۰ هزار هکتار اعلام شده است. تالاب از چهار محدوده تشکیل شده است؛ سطح آب شیرین تالاب، پهنه‌ای جذر مدی، خلیج خور موسی ناحیه ساحلی و سایر مناطق و اراضی حاشیه‌ای. در این مطالعه هدف تعیین محدوده سطح آب شیرین تالاب می‌باشد. مرز تالاب یاحد بستر تالاب، خطی است که بالاترین پیشروی آب را شامل می‌شود و با استفاده از بررسی‌های میدانی بر روی پوشش گیاهی، خاک و آب تعیین می‌شود (باقرزاده کریمی ۱۳۸۵). در این مطالعه براساس بالاترین خط پیشروی آب در طول یک دوره آماری ۳۰ ساله (۱۹۸۸-۱۹۷۰)، مرز تالاب تعیین گردید. براساس تصاویر ماهواره‌ای مرز تالاب براساس پبارش‌ترین سال و ماه در حدود ۱۶۴ هزار هکتار تعیین شده است. تغییرات مساحت تالاب از طریق داده‌های ماهواره‌ای لندست TM و ETM+ و OLI سال‌های ۱۹۹۸، ۲۰۱۷، ۲۰۱۷ تا ۱۳۸۵ در محدوده زمانی خردآدمه جهت پایش سطح آب تالاب شادگان استفاده شد. سه مرحله پیش‌پردازش، پردازش و پس‌پردازش بر روی تصاویر انجام و از طبقه‌بندی نظارت شده به روش ماشین بردار پشتیبان (SVM^۱) استفاده و تصاویر

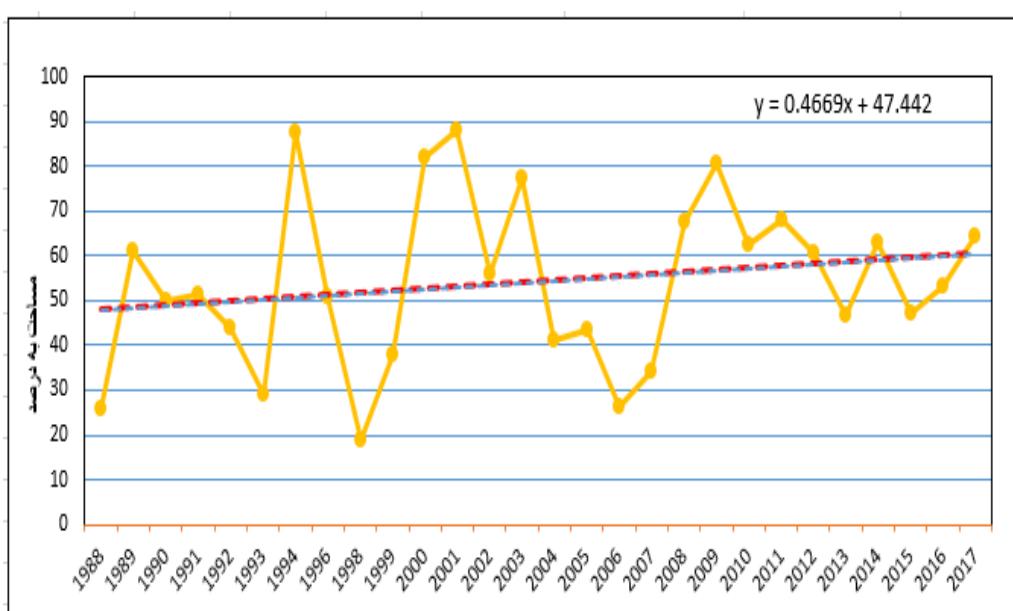
^۱. Support Vector Machine

در سه کلاس آب، پوشش گیاهی و بدون پوشش یا خاک طبقه‌بندی شد. از طرفی دقت طبقه‌بندی برای تصاویر با استفاده از دو شاخص، دقت کلی و کاپا محاسبه شد. برای محاسبه مساحت خشک تالاب تغییرات طبقه بدون پوشش محاسبه شد. مهمترین شهرهای اطراف تالاب شادگان که در صورت خشکیدگی تالاب ممکن است به علت نزدیکی و همچو ری بیشترین تاثیرپذیری را از گردوغبارهای تالابی داشته و دارای اهمیت اجتماعی اقتصادی و مرکزیت استان و جایگاه بندرگاهی هستند، شناسایی شدند. شهرهای اهواز آبادان و ماشهر در این تحقیق عنوان مناطق تحت تاثیر گردوغبار تالابی در موقع خشکیدگی مشخص و مورد مطالعه قرار گرفتند.

به منظور مطالعه نقش خشکیدگی تالاب شادگان در گردوغبار مناطق اطراف از تهیه و ترسیم گلغبارهای فصلی و سالانه استفاده شده به منظور تهیه گلغبارها از داده‌های مربوط به سمت و سرعت بادهای ساعتی همراه با غبار استفاده شده است. سپس با استفاده از نرم‌افزار WR-PLOT علاوه بر گلغبار کلی بلندمدت سالانه، توزیع فصلی سمت و سرعت رخدادها استخراج و گلغبار مربوط به هر فصل ترسیم و تجزیه و تحلیل شد و مناطقی که در فصول مختلف سال تحت تاثیر خشکیدگی بخش‌های مختلف تالاب است و از گردوغبارهای تالابی اثرپذیری بیشتری دارند، شناسایی شد.

شرح و تفسیر نتایج

شکل ۲ روند تغییرات ۳۰ ساله مساحت پوشش خاک تالاب شادگان را نشان می‌دهد. تغییرات ۳۰ ساله مساحت پوشش خاک در مجموع افزایشی است به طوری که با توجه به مساحت محدوده آب شیرین تالاب که در این مطالعه ۱۶۴ هزار هکتار بددست آمده، در طی این ۳۰ سال ۲۲۹۶۰ کیلومتر مربع بر مساحت خشکیده تالاب افزوده شده است. بیشترین مساحت خاک تالاب در سال ۱۹۹۴ در حدود ۸۷.۴ درصد کل مساحت تالاب بوده است و در سال ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ مساحت پوشش خاک تالاب به ترتیب ۸۲ و ۸۸ درصد مساحت کل تالاب بوده است. در سال ۲۰۰۸ مساحت خاک تالاب به ۶۸ درصد و در سال ۲۰۰۹ به ۸۱ درصد مساحت کل تالاب رسید. کمترین مساحت خاک تالاب در سال ۱۹۹۸ در حدود ۱۹ درصد بوده است. از سال ۲۰۰۲ از شمال تالاب شادگان زه‌آب طرح‌های نیشکر وارد تالاب شده، اما به علت خشکیدگی گسترده نتوانسته آنطور که باید منجر به افزایش پوشش گیاهی و کاهش مساحت خاک تالاب شود.

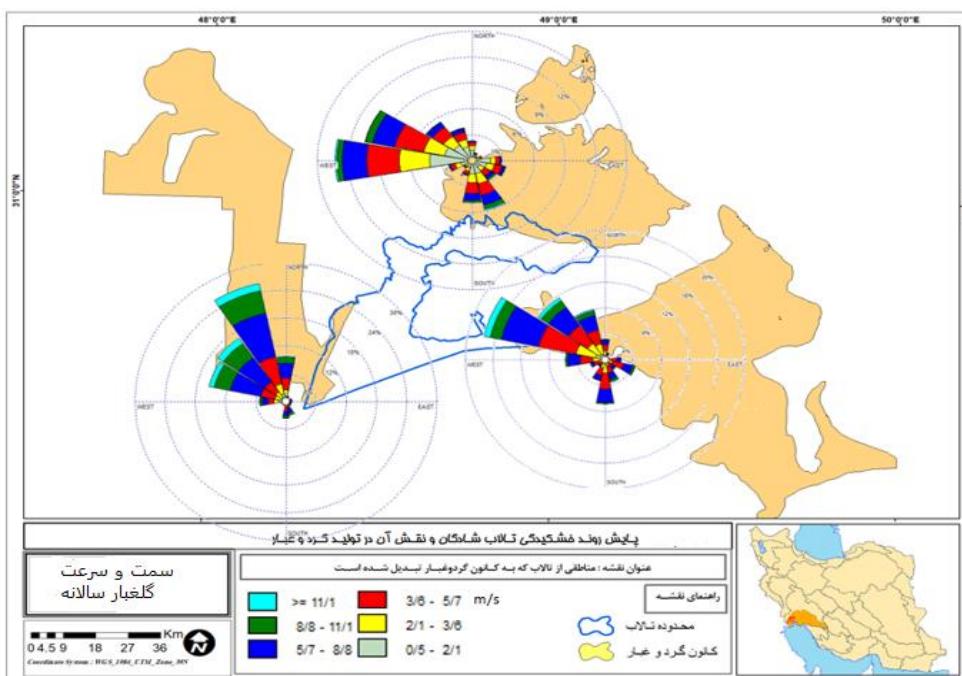

شکل ۲. روند تغییرات مساحت خشکیده تالاب شادگان به درصد ۱۹۸۸-۲۰۱۷

به منظور تعیین سمت و سوی وزش بادهای غبارزا در محدوده تالاب، با استفاده از آمار ساعتی باد و گردوغبار، گلغبارهای سالانه بلندمدت و فصلی در طول دوره آماری ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۷ برای ایستگاههای سینوپتیک اطراف تالاب ترسیم و مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

• گلغبار سالانه بلندمدت ایستگاههای اطراف تالاب شادگان

در گلغبار بلندمدت سالانه جهت غالب گلغبار در ایستگاه سینوپتیک اهواز غربی و در مرتبه بعدی شمال غرب است. جهت جنوب شرق در درجه سوم اهمیت قرار دارد. سمت جنوب غرب و شمال شرق کمترین اهمیت را دارد و کمترین جهت ورود گردوغبار به شهر اهواز است. با توجه به خشکیدگی بخش شمال شرق تالاب شادگان که به هور منصوریه معروف است در صورت گسترش خشکیدگی، گلغبارهایی با جهت جنوب و جنوب شرق توانسته است، کلانشهر اهواز را متاثر کند. در ایستگاه آبادان در بلندمدت جهت غالب گلغبار از سمت شمال می‌باشد و خشکیدگی تالاب نمی‌تواند اثرات چندانی بر روی آبادان داشته باشد. چرا که از سمت شرق نیز کمترین فراوانی گردوغبار را دارد. در ایستگاه سینوپتیک ماشهر واقع در شرق تالاب جهت غالب گلغبار بلندمدت سالانه شمال غرب می‌باشد جهت گلغبار غالب دوم از سمت جنوب می‌باشد. در صورت خشکیدگی تالاب با توجه به جهت غالب گلغبار، بندر ماشهر با رخدادهای گردوغبار بیشتری از سمت شمال غرب و غرب مواجه خواهد شد (شکل ۳).

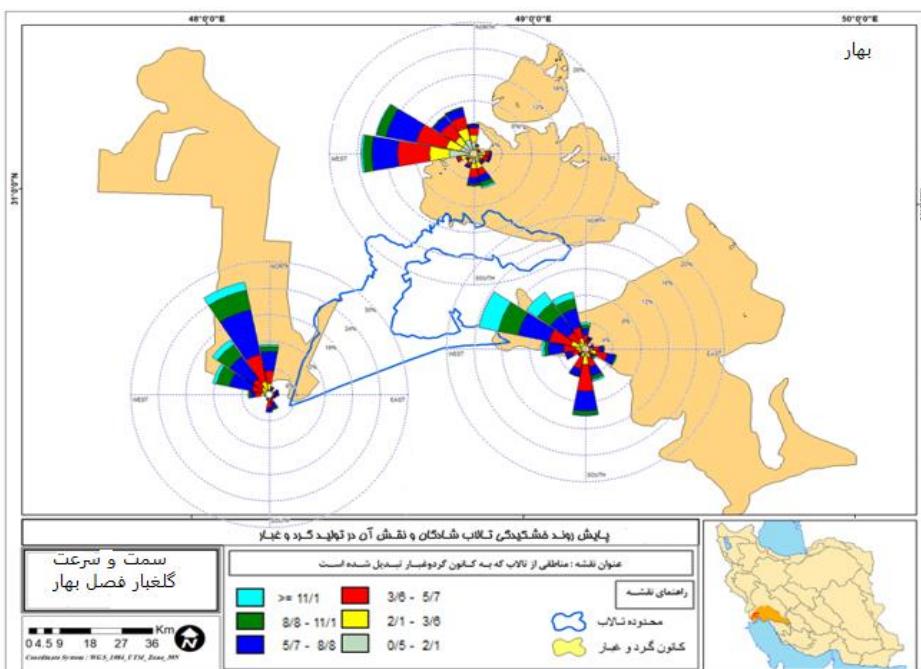

شکل ۳. سمت و سرعت گلغبار سالانه بلندمدت ایستگاههای اطراف تالاب شادگان (۱۹۸۸-۲۰۱۷)

• گلغبار بلندمدت ایستگاههای اطراف تالاب شادگان فصل بهار

در طول دوره آماری بلندمدت فصل بهار، جهت گلغبار غالب در ایستگاه سینوپتیک اهواز واقع در شمال و شمال شرق تالاب شادگان، جهت غربی و در درجه دوم شمال غربی است. جهت جنوب شرق در درجه سوم اهمیت قرار دارد اما با

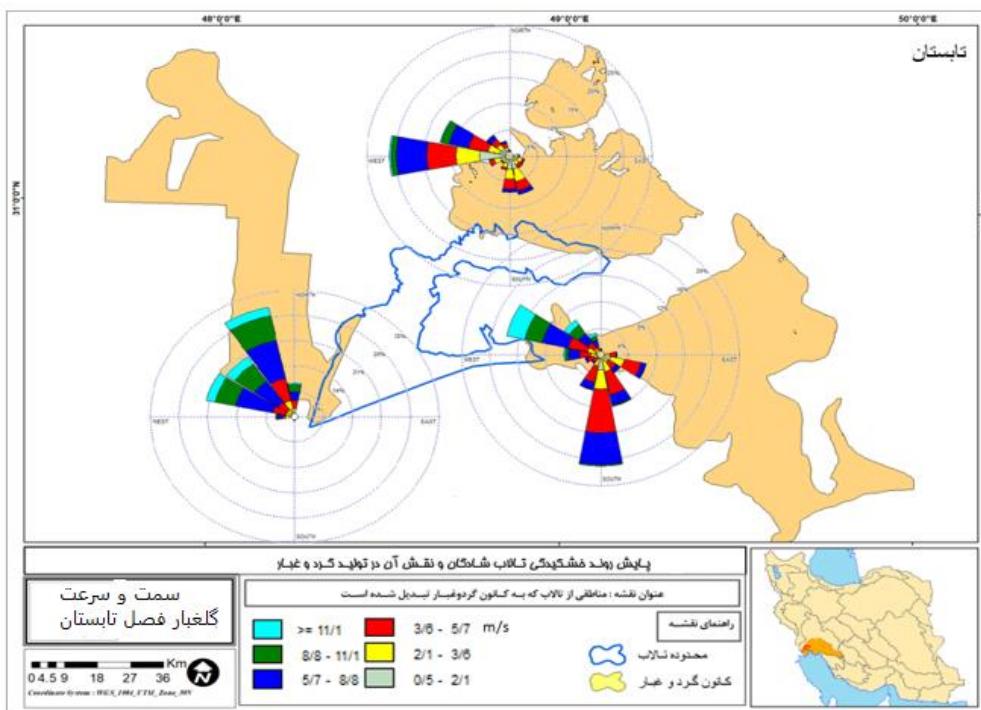
این وجود خشکیدگی بخش شمال شرق تالاب می‌تواند از سمت جنوب و جنوب شرق اهواز را تحت تاثیر قرار داده و در همراهی با کانون جنوب و جنوب شرق اهواز که موثرترین و مهمترین کانون گردوبغار بر اهواز است، کلان شهر اهواز را با مشکلات ناشی از گردوبغار مواجه کند. در این فصل در ایستگاه سینوپتیک آبادان جهت غالب گلغار شمال غرب می‌باشد و از سمت شرق و شمال شرق گردوبغاری رخ نداده است بنابراین خشکیدگی سمت غرب تالاب برای شهر آبادان در فصل بهار تهدید کننده نمی‌باشد. در ایستگاه سینوپتیک ماهشهر واقع در شرق تالاب شادگان در فصل بهار جهت غالب گلغار بلندمدت فصل بهار مانند بلندمدت سالانه از سمت شمال غرب می‌باشد و جهت جنوبی جهت غالب دوم می‌باشد. در صورت خشکیدگی تالاب شادگان از سمت شمال غرب متاثر می‌شود اما با توجه به توسعه شبکه‌های آبیاری و بالابودن سطح زیر کشت آبی این تاثیر با تاخیر و در لایه‌های بالایی جو رخ خواهد داد (شکل ۴).

شکل ۴. سمت و سرعت گلغار بلندمدت فصل بهار ایستگاه‌های اطراف تالاب شادگان (۱۹۸۸-۲۰۱۷)

• گلغار بلندمدت ایستگاه‌های اطراف تالاب شادگان فصل تابستان

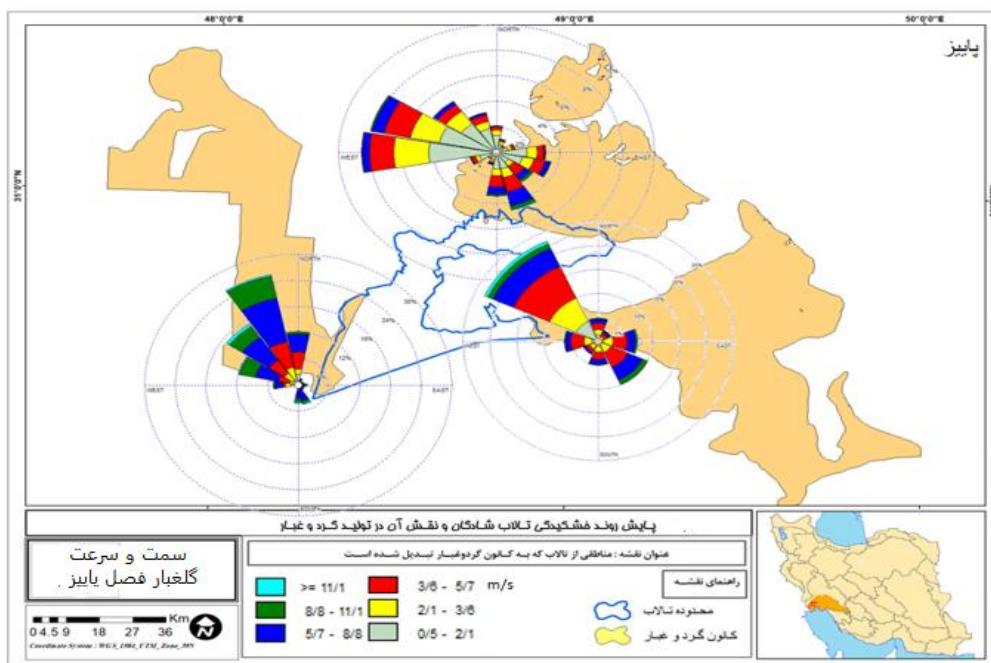
در طول دوره آماری بلندمدت فصل تابستان جهت گلغار غالب در ایستگاه سینوپتیک اهواز غربی و در درجه دوم شمال غربی است. جهت جنوب شرق و جنوب در درجه سوم اهمیت قرار دارد اما با وجود خشکیدگی بخش شمال شرق تالاب از سمت جنوب و جنوب شرق ریزگردهای تالابی می‌توانند اهواز را تحت تاثیر قرار داد و در همراهی با کانون جنوب و جنوب شرق اهواز کلان شهر اهواز را در این فصل با مشکلات ناشی از گردوبغار مواجه کند. در این فصل در ایستگاه سینوپتیک آبادان واقع در جنوب غرب تالاب شادگان جهت غالب گلغار شمال غرب می‌باشد و از سمت شرق و شمال شرق شهر آبادان گردوبغاری رخ نداده است بنابراین در فصل تابستان در صورت خشکیدگی سمت غرب تالاب برای شهر آبادان تهدید کننده نمی‌باشد. در ایستگاه سینوپتیک ماهشهر واقع در شرق تالاب شادگان در فصل تابستان جهت غالب گلغار بلندمدت فصلی همانند بلندمدت سالانه از سمت شمال غرب می‌باشد با این تفاوت که در این فصل از فراوانی بیشتری برخوردار است و در صورت خشکیدگی تالاب شادگان از سمت شمال غرب متاثر می‌شود (شکل ۵).

شکل ۵. سمت و سرعت گلگبار بلندمدت فصل تابستان ایستگاه‌های اطراف تالاب شادگان (۱۹۸۸-۲۰۱۷)

• گلگبار بلندمدت ایستگاه‌های اطراف تالاب شادگان فصل پاییز

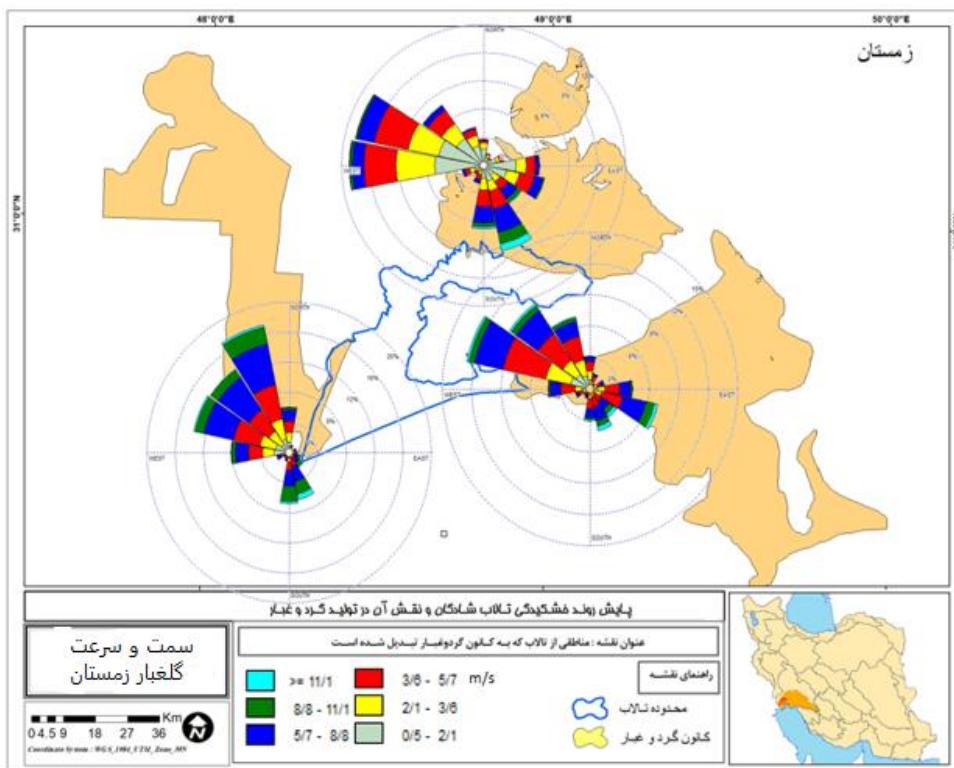
در طول دوره آماری بلندمدت فصل پاییز جهت گلگبار غالب در ایستگاه سینوپتیک اهواز غربی و در درجه دوم شمال غربی است. جهت جنوب شرق و جنوب در درجه سوم اهمیت قرار دارد اما در این فصل جهت جنوب شرق و جنوب نسبت به فصل بهار تابستان از شدت و فراوانی بیشتری برخوردار است. در این فصل نیز در صورت گسترش خشکیدگی بخش شمال و شمال شرق تالاب از سمت جنوب و جنوب شرق ریزگردهای تالابی بیشتر می‌توانند اهواز را تحت تاثیر قرار دهند و در همراهی با کانون جنوب و جنوب شرق کلان شهر اهواز را در این فصل با مشکلات ناشی از گردوغبار مواجه کند. در این فصل در ایستگاه سینوپتیک آبادان جهت غالب گلگبار شمال غرب می‌باشد و از سمت شرق و شمال شرق شهر آبادان گردوغباری رخ نداده است بنابراین در فصل پاییز خشکیدگی سمت غرب تالاب برای شهر آبادان تهدید کننده نمی‌باشد. در ایستگاه سینوپتیک ماشهر واقع در شرق تالاب شادگان جهت غالب گلگبار بلندمدت فصل پاییز همانند بلندمدت سالانه از سمت شمال غرب می‌باشد و بر خلاف سایر فصول که جهت جنوبی جهت غالب دوم بود در این فصل جهت جنوب شرق غالب دوم می‌باشد در صورت خشکیدگی تالاب شادگان از سمت شمال غرب متاثر می‌شود (شکل ۶).

شکل ۶. سمت و سرعت گلگبار بلندمدت فصل پاییز ایستگاههای اطراف تالاب شادگان (۱۹۸۸-۲۰۱۷)

• گلگبار بلندمدت ایستگاههای اطراف تالاب شادگان فصل زمستان

در طول دوره آماری بلندمدت فصل زمستان جهت گلگبار غالب در ایستگاه سینوپتیک اهواز غربی و در درجه دوم شمال غربی است. جهت جنوب شرق و جنوب در درجه سوم اهمیت قرار دارد اما در این فصل جهت جنوب شرق و جنوب نسبت به سایر فصلها از شدت و فراوانی بیشتری برخوردار است. در این فصل به علت گسترش حلقه بادهای غربی به سمت عرضهای پایین تر سیستم‌های جو ناپایدار از سمت جنوب و جنوب شرق وارد خوزستان شده و با خود گردوغبار را از روی مناطقی مانند غرب و جنوب عراق و شمال عربستان به ارمغان می‌آورند و با جهت جنوب‌شرق به شمال غرب و با عبور از روی بخش‌های خشکیده تالاب و کانون فعل گردوغبار جنوب شرق اهواز کلان شهر اهواز را در این فصل با مشکلات ناشی از گردوغبار مواجه کند. گردوغبارهای این فصل که با منابع تالابی و داخلی همراه هستند به دلیل سردی هوا و پدیده اینورزن، بر روی میدان دید تاثیر بیشتری داشته و با فرونشینی بر روی شهر اهواز به تجهیزات و امکانات زیربنایی خسارات هنگفت وارد می‌کند. در این فصل در ایستگاه سینوپتیک آبادان واقع در جنوب غرب تالاب شادگان جهت غالب گلگبار شمال غرب می‌باشد. در این فصل جهت جنوب و جنوب شرق به همان دلایل فوق از شدت بیشتری برخوردار است. از سمت شرق و شمال غرب شهر آبادان گردوغباری رخ نداده است بنابراین در فصل زمستان مانند سایر فصول خشکیدگی سمت غرب تالاب برای شهر آبادان تهدید کننده نمی‌باشد. در ایستگاه سینوپتیک ماشهر در فصل زمستان جهت غالب گلگبار بلندمدت فصل زمستان همانند بلندمدت سالانه از سمت شمال غرب می‌باشد. در این فصل مانند فصل پاییز جهت گلگبار غالب دوم جنوب شرق است. در صورت خشکیدگی تالاب شادگان، بندر ماشهر از سمت شمال غرب متاثر می‌شود (شکل ۷).

شکل ۷. سمت و سرعت گلغبار بلندمدت فصل زمستان ایستگاههای اطراف تالاب شادگان (۱۹۸۸-۲۰۱۷)

نتیجه‌گیری

خشک شدن بستر تالاب‌ها در اثر عوامل مختلف اقلیمی و یا انسانی می‌تواند منجر به افزایش فعالیت‌های گرد و غبار گردد. زمانی که یک تالاب خشک می‌شود، املاح تهنشین شده در آن به منابع گرد و غبار تبدیل می‌شوند. رسوبات ریزدانه تالابی با سرعت بادی کمتر از آستانه فرسایش به علت قطر کم و حجم زیاد وارد جریانات هوایی شده و در هوا پراکنده می‌شوند. کانون‌های فعال گردوغبار در نیمه جنوبی استان خوزستان، بیشترین مساحت را در کل کشور دارند. تالاب شادگان از سمت شمال توسط کانون گردوغبار جنوب و جنوب شرق اهواز از سمت غرب با کانون جنوب هور العظیم و شمال خرمشهر سمت شرق به کانون گردوغبار ماهشهر - امیدیه احاطه شده است. تالاب شادگان در صورت خشکیدگی از طرف شمال و شمال شرق به کانون گردوغبار ماهشهر کما اینکه در حال حاضر هم قسمت‌هایی از آن که به هور منصوره معروف است در دهه اخیر بر اثر خشکسالی‌های متعدد بخشی از کانون جنوب شرق اهواز شده است. از طرف غرب قسمت‌هایی از آن به کانون گردوغبار شمال خرمشهر متصل شده و در صورت تداوم خشکی به آن می‌پیوندد. از طرف شرق نیز به کانون ماهشهر- امیدیه و هندیجان متصل می‌شود.

در طول دوره آماری بلندمدت فصل بهار جهت گلغبار غالب در ایستگاه سینوپتیک اهواز غربی و در درجه دوم شمال غربی است. جهت جنوب شرق در درجه سوم اهمیت قرار دارد اما با این وجود خشکیدگی بخش شمال و شمال شرق تالاب می‌تواند از سمت جنوب و جنوب شرق اهواز را تحت تاثیر قرار دهد در این فصل در ایستگاه سینوپتیک آبادان جهت غالب گلغبار شمال غرب می‌باشد در صورت خشکیدگی سمت غرب تالاب برای شهر آبادان تهدید کننده نمی‌باشد. در ایستگاه سینوپتیک ماهشهر جهت غالب گلغبار بلندمدت فصلی شمال‌غرب می‌باشد در صورت خشکیدگی تالاب شادگان از سمت شمال غرب متاثر می‌شود. در طول دوره آماری بلندمدت فصل تابستان جهت گلغبار غالب و تاثیرپذیری در سه

ایستگاه مانند فصل بهار بود با این تفاوت که در این فصل گردوغبارها از فراوانی بیشتری برخوردار است. در طول دوره آماری بلندمدت فصل پاییز جهت گلگبار غالب و تاثیرپذیری در سه ایستگاه مانند فصل بهار و تابستان بوده اما در این فصل جهت جنوب شرق و جنوب نسبت به فصل بهار تابستان از شدت و فراوانی بیشتری برخوردار است. در فصل زمستان که حلقه بادهای غربی تا عرض‌های پایین کشیده می‌شود و سیستم‌های باران آور مهاجر غربی از سمت جنوب و جنوب شرق وارد استان خوزستان می‌شود این سیستم‌ها اگر وضعیت رطوبتی خوبی داشته باشند با بارش همراه و در صورتی که با فقر رطوبتی همراه باشند با خود گردوغبار وارد استان می‌کنند این جریانات جوی با عبور از روی کانون‌های گردوغبار داخلی و بخش‌های خشکیده تالاب بر شدت و غلظت گردوغبار می‌افزاید. بنابراین در رخدادهای گردوغبار فصل سرد با توجه به مسیر حرکت سامانه‌های جوی که با فقر رطوبتی همراه هستند تالاب شادگان بویژه بخش‌های خشکیده آن در مسیر حرکت این سیستم‌ها قرار دارد. بخش خشکیده تالاب خود بعنوان بخشی از کانون گردوغبار جنوب و جنوب شرق اهواز از مولدهای گردوغبار می‌باشد و در مسیر گردوغباری که خارج از مرزهای کشور و عمده‌تا از شمال عربستان و جنوب عراق از سمت جنوب وارد استان خوزستان می‌شود، قرار می‌گیرد و بر غلظت طوفان‌های گردوغبار ورودی به اهواز و شهرهای بالاتر از آن می‌افزاید. بنابراین تالاب شادگان در بین کانون‌های گردوغبار داخلی احاطه شده است در سال‌های اخیر بخش‌هایی از تالاب و کانون‌های گردوغبار با هم همپوشانی داشته‌اند در صورت تداوم و خشکیدگی تالاب به دلایل طبیعی و مدیریتی، بخش‌های بیشتری از تالاب خشکیده و به کانون گردوغبار تبدیل و شهرهای مهم جمعیتی و سیاسی و بندرگاهی خوزستان را تحت تاثیر قرار داده و با خسارات جبران‌ناپذیری اجتماعی و اقتصادی مواجه خواهد کرد.

منابع

- اصغری پوده، زهرا؛ محمد شفیعی زاده، سیما فاخران و علیرضا گیلانی. ۱۳۹۴. ارزیابی و پنهانه بندی تغییرات مکانی – زمانی طوفان‌های گرد و غبار با استفاده از شاخص DSI در استان خوزستان. دوامین همایش ملی تغییرات اقلیمی و مهندسی توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی. دانشگاه شهید بهشتی ۱-۱۱.
- ایرانمنش، فاضل؛ محمود عرب خدری، و مجتبی اکرم. ۱۳۸۴. بررسی مناطق برداشت ذرات گرد و غبار و پیزگی‌های انتشار آنها در طوفان‌های منطقه سیستان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای. پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، ۶۷: ۳۳-۲۵.
- باقرزاده کریمی، مسعود. ۱۳۸۶. روش شناسی تعیین مرز و حریم تالابها، مطالعه موردی (تالاب انزلی) سازمان حفاظت محیط زیست. برگرفته شده از وبسایت انجمن طرفداران توسعه بندرانزلی.
- حیدریان، پیمان؛ علی اژدری، محمد جودکی، جواد درویشی خاتون آبادی و رضا شهبازی. ۱۳۹۶. شناسایی منشاء‌های داخلی توفان‌های گردوغبار با استفاده از سنجش از دور، GIS و زمین شناسی (مطالعه موردی: استان خوزستان) مجله علوم زمین، ۳۳-۴۶: ۱۰۵-۲۷.
- درویشی خاتون آبادی، جواد؛ سارا نری میسا، فروغ عباس‌اقی، علی محمدی، مهدی حمدالله، علیرضا صالحی‌پور و نظام اصغری پور دشت بزرگ. ۱۳۹۶. ترکیب و خاستگاه غبارهای با منشا خارجی در استان خوزستان، مجله علوم محیطی، ۹۳-۱۱۰: ۱۱۵.
- سعیدی، یسری؛ سلمان نفتی آزادگان با استفاده از روش تاپسیس، مجله علوم و مهندسی آبیاری، ۹۳-۱۳۹: ۴۰-۱۵۲.
- صادق، مهدی؛ حمید نظری پور. ۱۳۹۹. بررسی پایش تغییرات رطوبت خاک در تالاب هورالعظیم و ارتباط آن با طوفان‌های گرد و غبار در جنوب غرب ایران. فصلنامه علمی - پژوهشی جغرافیایی سپهر، ۱۴۵-۱۳۳: ۲۹.

کارگر، الهام؛ جواد بداق جمالی، عباس رنجبرسعادت آبادی، مظاہر معین الدینی، حمید گشتاتب. ۱۳۹۵. شبیه‌سازی عددی طوفان ماسه و گرد و غبار شدید شرق ایران با استفاده از مدل WRF_Chem ، مطالعه موردي: ۳۱ می و ۱ ژوئن ۲۰۱۱، نشریه محیط زیست طبیعی، ۶۹(۴): ۷۷-۸۹.

کردوانی، پرویز؛ جبرئیل قربانیان. ۱۳۹۳. آنالیز بافت ریزگردهای شهر اهواز به روش پرتو ایکس و رابطه تشیدید این طوفان‌ها با تخریب تالاب هور العظیم، مجله اکوپیلوژی تالاب، ۲۰(۶): ۹۳-۱۰۲.

لک راضیه؛ غریب رضا محمد رضا. ۱۳۹۴. برخاستگاه و ژئوشیمی ریزگردهای استان خوزستان (مطالعه موردي: طوفان ریزگرد بهمن ۱۳۹۳) کنگره بین المللی تخصصی علوم و زمین، ۳-۵ اسفند، ایران، تهران.

مصطفی، حمید؛ حسن خسروی، سادات فیض‌نیا، محسن کاظمی. ۱۳۹۷. تعیین حساسیت رسوبات دریاچه مهارلو به فرسایش بادی و جهت حرکت گردوغبار حاصل از آن، مجله مدیریت بیابان، ۱۲(۶): ۴۹-۶۰.

Albani, S.; and, N. M. Mahowald. ۲۰۱۹. Paleodust insights into dust impacts on climate. *Journal of Climate*, ۳۲(۲۲): ۷۸۹۷-۷۹۱۲.

Abbasi H.; O. Christian, M. Khosroshahi and A. Gohardost. ۲۰۱۶. Temporal and spatial variability of wind erosion in Sistan's Baringak Hamoun Lake, *The 34th national&2nd international Geosciences Congress*, Geological survey of Iran, Feb ۲۲-۲۴, Tehran, Iran.

Baddock, M. C., J. E. Bullard and R. G. Bryant. ۲۰۰۹. Dust source identification using MODIS: A comparison of techniques applied to the Lake Eyre Basin Australia. *Remote Sensing of Environment*, ۱۱۲: ۱۵۱۱-۱۵۲۸.

Fooladi, M.; F. Ghadimi, S. S. Zakariaee, and H. R. Bonab. ۲۰۱۹. Identification of dust generation potential in Mighan watershed. *International Journal of Environmental Science and Technology*, ۶(۱۷): ۱-۱۰.

Goudie, A. S. ۲۰۲۰. Dust storms and human health. In *Extreme Weather Events and Human Health*: ۱۳-۲۴.

Hamidi, M.; ۲۰۲۰. The key role of water resources management in the Middle East dust events. *CATENA*: ۱۸۷, ۱۰۴۳۳۷.

Guan, Q.; X. Sun, J. Yang, B. Pan, S. Zhao, and L. Wang. ۲۰۱۷. Dust Storms in Northern China: Long-Term Spatiotemporal Characteristics and Climate Controls. *Journal of Climate*, ۳۰(۱۷): ۶۶۸۳-۶۷۰۰.

Jin, Q.; Z. L. Yang, and J. Wei. ۲۰۱۶. Seasonal Responses of Indian Summer Monsoon to Dust Aerosols in the Middle East, India, and China. *Journal of Climate*, ۲۹(۱۷): ۶۳۲۹-۶۳۴۹.

Javadian, M.; A. Behrangi, and A .Sorooshian. ۲۰۱۹. Drought Effect on Dust Storm Severity and Predictability. *AGUFM*, A۳۴B-۰۲.

Li, J.; E. Garshick, A. Al-Hemoud, S. Huang, and P. Koutrakis. ۲۰۲۰. Impacts of meteorology and vegetation on surface dust concentrations in Middle Eastern countries. *Science of the Total Environment*: ۷۱۲, ۱۳۶۰۹۷.

Lababpour, A. ۲۰۲۰. The response of dust emission sources to climate change: Current and future simulation for southwest of Iran. *Science of the Total Environment*: ۷۱۴, ۱۳۶۸۲۱.

Nasab, F. Q.; and M. B. Rahnama. ۲۰۲۰. Developing restoration strategies in Jazmurian wetland by remote sensing. *International Journal of Environmental Science and Technology*, ۱۷(۵): ۲۷۶۷-۲۷۸۲.

Pu, B.; & P. Ginoux. ۲۰۱۷. Projection of American dustiness in the late ۲۱ st century due to climate change. *Scientific Reports*, ۷(۱): ۱-۱۰.

Middleton B. A. ۲۰۱۷. Climate and land-use change in wetlands: A dedication. *Ecosystem Health and Sustainability*, ۳(۴): ۱-۲۰.

Son, G. Y., and J. G. Kim. ۲۰۲۰. Assessing removal effects on particulate matters using artificial wetland modules. *Journal of Wetlands Research*, ۲۲(۱): ۲۴-۳۰.

Schepanski, K. ۲۰۱۸. Transport of mineral dust and its impact on climate. *Geosciences*, ۸(۹): ۱۰۱.

Zorrilla-Miras, P.; I. Palomo, E. Gómez-Baggethun, B. Martín-López, P. L. Lomas, C. Montes. ۲۰۱۴. Effects of land-use change on wetland ecosystem services: A case study in the Doñana marshes (SW Spain). *Landscape and Urban Planning*, (122): 160-174.

